

TERMS OF SUBSCRIPTION

	R. C.
In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and 5 Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
under 12 lines...per line.....	16
above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிகிதம்.....	4-00
இலம் க-க்கு முற்பணம்.....	2-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....	6-00
இலம்- க-க்கு பிற்பணம்.....	3-00
சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்.....	1-00
தபால்சிலவு { இலங்கைக்கு.....	1-00
{ இந்தியாவுக்கு.....	1-00
விளம்பர விகிதம்.	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்படிவல் வரி க-க்கு	10
கரல் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	3-00
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்காற் கொலத்துக்கு.....	7-00
ஒரு கொலத்துக்கு.....	9-00

VOL. XVI.

JAFFNA, SATURDAY MAY 30TH 1891

NO 21

NOTICE.

MADHU CHURCH

The festivals at this Church will begin as announced on the First Sunday of May and close with the first Sunday of October. Every Saturday night a Novena will be celebrated at the Sanctuary, and every Sunday after Mass, the Statue of Our Blessed Lady will be carried in procession round the Church.

C. MASSIET O. M. I.
Administrator
Madhu

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI.

Testamentary } No. 416
jurisdiction }

Class I.

In the matter of the Estate of the late

Chellathankachchy wife of Thampinathapillai of Anaiccottai

Deceased.

Valo Sinnatamby of Anaiccottai

Petitioner.

- 1 Sinnatamby Thampinathapillai of Mallakam
- 2 Ledchumipillai, wife of Sinnatamby of Anaiccottai.

Respondents.

This matter of the Petition of Valoo Sinnatamby of Anaiccottai praying for letters of Administration to the estate of the above-named deceased coming on for disposal before Patrick William Connolly Esquire, District Judge, on the 14th day of May 1891 in the presence of Messrs CASIPPILLAI & CATHIRAVELU Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 13-day of May 1891 having been read, it is declared that the Petitioner is the husband of the heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him, unless the Respondents or any other person shall on, or, before the 3rd day of June—1891 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 14th day of May 1891.

P. W. CONOLLY.
District Judge.

MEMORANDA

For the Revd. Fathers can be had at the "Jaffna St. Joseph's Catholic Press."

Telegraphic Summary

Another great Grandchild for Her Majesty. The Duchess of Fife has given birth to a daughter.

The Prince of Wales' Health. The influenza epidemic shows no signs of abatement and the extreme cold weather which has lately prevailed in England has caused many relapses. Mr. Gladstone is still confined to his room, which he is not expected to leave for several days longer. The Prince of Wales is now suffering from rheumatism in the legs, resulting from influenza.

Severe weather in Europe. The most abnormal weather prevails in Great Britain. On Saturday and Sunday heavy snow and hail storms took place, which have severely damaged the fruit crops throughout the country. Similar advices have been received regarding the weather in France, where snow falls and frosts have taken place.

The expulsion of Queen Nathalie from Belgrade. A bitter feeling against Government has been aroused amongst the population in Belgrade in consequence of the expulsion of Queen Nathalie from Serbia. A great demonstration in the ex-Queen's honor was held here today on the occasion of Her Majesty descending the Danube on her way to Roumania.

End of the Belgium strikes. The strikes throughout Belgium have been brought to an end, the Committee of the Chamber of Deputies agreeing to the demands for an extension of the franchise.

The new Portuguese Ministry. General Dabren de Souza, the Premier and Minister of War in the late Portuguese Ministry, has reformed the Cabinet, other statesmen who were called upon failing to do so. The noted financier, Senhor Carvelha, has accepted the portfolio of Minister of Finance. The programme of the new Ministry includes great reductions in the Colonial and War Department.

Important secret society trial in Italy. The trial at Bari of persons charged with being concerned in the "Mafia Vita," a society of organised conspiracy, has been concluded. One hundred and sixty-five members of the society have been sentenced to terms of imprisonment varying from six months to fifteen years. Fourteen of the accused were acquitted.

An act of clemency by the Czar. On the occasion of the visit of the Czar to Siberia, an Imperial Ukase has been issued notifying that His Majesty the Czar has commuted two-thirds of the sentences of various prisoners in exile.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE

To-Morrow

AT THE CATHEDRAL

Mass 5 15 A. M.

High " 6 30 A. M.

" " 8 30 A. M.

Vespers Procession & Benediction 5 P. M.

Friday Feast of the Sacred Heart of Jesus

High Mass 6 30 A. M.

Exposition of the Blessed Sacrament during the day

Vespers. 5 P. M.

LOCAL & C.

His Lordship Dr. Melizan. accompanied by the Rev. Father F. Goutier, started yesterday on a pastoral visit to the Panchila, ppalli District.

The Month of May. The ceremony that generally closes the month of May, took place on last Sunday, with its usual splendour. The cathedral was beautifully decorated. After the procession there was a display of fire works.

The Retreat for men opened on Thursday evening. We confidently hope that our Jaffna men will avail themselves of this season of grace and heavenly blessings and that they will show by their regular attendance to the religious exercises of the Retreat their love and devotion to the Sacred Heart of Jesus.

The next meeting of Tamil Teachers will be held at the Colombogam Orphanage on Saturday the 6th proximo.

Mr. W. Twynam returned on the 28th Inst.

Procession of the Blessed Sacrament We have not the least doubt that our Catholic congregations will vie with one another in their efforts to render the Corpus Christi procession as beautiful and grand as it can be possibly made. The following words from the sainted Father Faber may incite them to endeavour their utmost to prepare a grand triumph to our Lord in the Sacrament of his love. The Blessed Sacrament is God, Devotion to the Blessed Sacrament is simply divine worship. Turn it which way we will, throw the light of love and knowledge now on one side of it, now on another, still the result is the same, the one inexhaustible sweet fact, the Real Presence." In this Sacrament is the veritable body and the veritable blood, the living heart, soul and divinity of "Him whom Thomas touched and Magdalen was fain to touch." In this Sacrament is the living Christ, whose delighted Limbs with its amazing beauty and set the prisoners free. In this Sacrament is

the "Eternal, Incomprehensible, Almighty Word who is everywhere and yet fixed there the flashing fires of whose dear glory we could not bear to see, and so for love of us He stills them and sheathes them in the quiet modesty of this most Blessed Sacrament." In this Sacrament are admirably blended together the divine and the human nature of the Second Person of the Undivided Trinity.

Mr. John Rudd who has been for more than fifteen years the Asst. Superintendent of our Police Force has been appointed Superintendent of the Police for the Southern Province. Whilst we rejoice at his well deserved promotion we regret very much his departure from our midst, for we lose in him a most efficient energetic, conscientious and business like officer. Our Peninsula owes to him its present peaceful state and its comparative fewness of grievous crimes. Mr. Rudd's name was a terror to the rowdies. In one word Our Asst Superintendent has been one of the most popular Officers we had in Jaffna.

On Thursday evening under a Pandal erected at the Katchcherri the Officers read to Mr. Rudd a parting address which was followed by a display of fire-works. The Nautch women's dances were with thanks, declined.

In connection with the Railway extension Northwards. We read the following in the Hindu Organ. We fully endorse the opinion formed of the Committee by the Commissioners and add that some members have been more active and zealous than others though it will be invidious to mention names especially in a place like Jaffna where people are generally slow to acknowledge superiority merit or public services and are swayed by partisanship, passion or prejudice. However we think there is no one in the community whose mind is so warped by prejudice as not to concede that among the members of the committee the greatest credit is due to the Rev. Father C. H. Lyton.

GOOD NEWS FROM ANURADHA PURA

THURSDAY, 6-15 p.m.

Since yesterday afternoon continuous rain has fallen, amounting up to 10 a. m. to-day, to 9-34 inches beating the record, as such a fall in a single day has not been registered here before. To-day is cloudy with occasional showers, and heavy rain threatening. The town tanks are filling: Tisawewa, seven feet; Basuwakulam, ten feet—latter filled rapidly. The Yodiella is flowing with four feet. Great hopes are entertained that Kalawewa is filling as heavy rains are reported at Matala, Dambool and feeders flowing here. Malwatuoya has overflowed and submerged adjacent lands. There are no fears regarding the village tanks: almost all are full. The water supply is thus all abundant. The coming Yala harvest is ensured, and with such a heavy plump the glowers ought to have enough stored to stand many droughts, which, may Heaven forefend. The analysis is interesting—March, eight rainy days—6.41 in; April, 17 rainy days—6.44 in.; May, twenty rainy days—single total, 16.06 in.

MISSIONARIES AMONG THE ESQUIMAUX.

Father Grouard, Oblate of Mary Immaculate, in a recent letter to a colleague gives an account of missionary works among the Esquimaux:

"How difficult it is (he writes) to open the road of salvation to the poor, infidel people! A miracle of grace is needed to change these natures, and miracles of this kind are not impossible. Prayer can obtain everything. The Oblate missionaries are scattered over the immense territories of the extreme North-west, and are already planting the standard of the Cross at the mouth of the Mackenzie. They have arrived at the extremity of American soil. Let us view the obstacles the missionary meets with in this rude and unkind portion of the earth. For the most part these obstacles consist in the climate—cold and rigorous—in every manner of privation, and in the very nature of the Esquimaux. It is easily understood how cold the winters really are in the neighbourhood of the North Pole.

"The missionary is not surprised to see the thermometer register 40, 45, and even 50 degrees below zero during the months of January and February. He must take unusual precautions on leaving his fireside, and in spite of all this he may think himself fortunate if the cold does not leave its terrible imprint on his face. He must be content to remain without the light or heat of the sun during six or seven long weeks. To be sure, he will be repaid in summer by witnessing a month of unbroken day, but this will

give him but little consolation, as the eternal ice of the poles prevents the earth from giving forth any fruit as a result of culture. The flesh of the reindeer and the fish must be his food ordinarily. I say ordinarily, for the boasts which bring up orbitant prices that boats which bring up food demand such exorbitant prices that it is out of the question to procure what might otherwise be desirable. The Esquimaux tribe appears to be quite numerous that is, one with which we are acquainted. Its language is different from that of the other tribes. They are small of stature, robust and vigorous, but much given to vanity, as may be readily seen by beholding the buckle-bones with which they adorn their bodies, thrusting them through incisions made in the cheeks and lips. Among them there is no such thing as faith, law, or morality. They are given to rapine and pillage, and often to secure their ends will use the most barbarous means.

"They are wild and fierce by nature, and through their atrocities have become the terror of surrounding tribes, who regard them as dangerous creatures. They live on raw meat and fish prepared with grease and the oil of the whale. With this last-named oil they smear their bodies and their clothing. They live in huts of ice during the long winter, and resemble foxes in their bodies, having to all appearance nothing of the human body but the visage. Everything here tends to discourage, as everything seems to go beyond the will and strength of man. And yet shall we let these poor people linger without the light of the true faith in the shadow of death? Our bishops and priests do not intend to let them perish. They see beneath these rough exteriors so many souls created to the image of God and re-deemed by the blood of Jesus Christ, souls destined to enjoy that happiness without end. The difficulties are many, without doubt, but what difficulties and trials to do not travellers and explorers undergo for a passing and material gain, for a fleeting and ephemeral glory? The Apostle of Jesus Christ, devoured by the thirst of souls, jealous for the extension of the kingdom of God, confident in the hope of future life, must not allow himself to be outdone by these. If at times he is filled with cares and troubles, the cross of the Saviour which he bears on his breast, the image of Mary which is graven on his heart, the prayers and the offerings of many pious souls who, although far off, are sympathetic in his trials and full of rejoicing in his victories, all these are a perpetual aid, and a holy encouragement to spur him on to renewed efforts, to renewed conquests. I cannot but offer my most sincere thanks for all those who aid us by their prayers."

The explosion at Rome.—The catastrophe which has just shaken Rome to its foundations, is a fresh and striking illustration of the incompatibility between its unique position as the metropolis of the Catholic world and its new function as the unprivileged capital of a civil kingdom, with all the liabilities incurred by it in that capacity. Among these is its possible investment or capture in case of war, and the incidental necessity of its equipment and preparation for such eventualities.

In the Vatican the explosion was severely felt, and several people were injured. Much glass, including all that in the Loggia of Raphael, was broken, two beautiful windows, the gift of MAXIMILIAN OF BAVARIA, were entirely destroyed, and those of the cupola of St. Peter's shattered. The splendid Basilica of St. Paul's without the walls suffered still more serious injuries, as 24 magnificent painted glass windows, valued in mere money at half a million of francs, were totally destroyed, while the roof, walls, and doors of the adjoining monastery and cloister were so much injured as to render part of the building unsafe. Thus both the great Basilicas of the Apostles, the most venerated shrines in Christendom, are now closed to the faithful in consequence of a disaster due to the military occupation of Rome.

The shock was felt at Albano, Frascati, and all the towns and villages round Rome, and passengers in the train from the Maremma heard the sound at a distance of 50 kilometres. The loss suffered by the Treasury is estimated at two and a half million francs, while the damage done to private property cannot as yet be calculated. Among the institutions which have suffered most is the immediately adjacent Vigna Pia, where Pius IX. had founded an agricultural school with 114 pupils under the care of the Brothers of Mercy. Fortunately, although the roof and stairs fell in, and the building was almost destroyed, only very slight injuries were received by the inmates, many of whom were saved by taking refuge under a solid archway, at the bidding of one of the Fathers. Singular to relate, a plaster statue of the Madonna, placed on the architrave of the central door, remains intact, conspicuously erect amid the masses of ruin, are visible from all the surrounding country.

விளம்பரம்

மருதமடுத்திருப்பதி.

மருதமடுச் செபமாலேமாதாவின் திருப்பதியிலே திருநாட்கொண்டாட்ட நோவனைகள் பாதிரிகளின் வசதிக்காக வைகாசிமாசத்திலே வரும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே தொடங்கி ஐப்பசி மாசத்திலே வரும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே முடிபாகும்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைச் சாயந்தரங்களிலும் நோவனை நடக்கும். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை யிலும் திவ்விய பூசைக்குப்பின் தேவதாயாரின் திருச்சுருபம் வீதிகொண்டு சுற்றப்படும்.

இங்ஙனம்,
சீ. மாசியற். O. M. I.
திருப்பதித்தலைவர்.

உபாத்திமார் கூட்டம்.

வருகிற ஆனிமீசு-நவ கொளும் புத்துறையிலே உபாத்திமாருடைய கூட்டம் நடத்தப்படும்.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்

கடிகா-ம்(ஸ்) வைகாசிமீ ௩௦-நவ சனிக்கிழமை

பாலியர் வளர்ப்பு.

பிதாமாதாக்கள் தம்பாலியரைவைத்துவளர்க்கும் முறையையுங் கடமையையுங்குறித்து நா மெத்தனையெத்தனை முறையாயினும் பேசினமருட்டித் தம்கடமையிலே முயற்சிப்பதி லிவ்வெனடியது நமக்குங் கடமையாயிற்று.

கருதினால் மனிங் ஆண்டவர் இது விஷயத்திலே சொல்வதுயாதெனில்: "கூட்டமாவது சனங்களின் தொகுதியேயாம். அக்கூட்டமானது தொகுதியின் தொகையிலே அடங்கியிருப்பதில்லை. ஆனால் ஒருமிப்பிலும், ஒழுங்கிலும், இயல்பாயுள்ள சுபாபத்தை நன்றிரைபிடுப்பதிலும் அடங்கியிருக்கின்றது. தேவன் மனுஷனை யுண்டாக்கியபோது மனுக்கூட்டத்தை யுண்டாக்கினார். கூட்டமானது முதற் சிருட்டியின் ஒருகூறு. கூட்டமானது மனுஷனுடைய சிருட்டியில் நின்றுவந்ததென்றே. ஏனெனில், மனிதனிலிருந்து குடும்பம் வருகின்றது; குடும்பத்திலிருந்து சனங்கள் வருகிறார்கள்; சனங்களிலிருந்து இராச்சியம் வருகின்றது. உலகத்திலுள்ள இராச்சியங்களெல்லாம் கூட்டத்தின் பெருக்கமன்றி வேறன்று. அந்தக்கூட்டத்தின் பெருக்கமானது முதல் மனுஷனிலே சூக்குமிக்கப்பட்டிருந்தது. விதையிலே மாஞ் சூக்குமிக்கப்பட்டிருப்பது போலாம். ஆகையால், நம்முடைய இயற்கையிலே மனுக்கூட்டம் அமைந்திருக்கின்றது. இத்தனைபேர் என்ற எண்ணுனது சனக்கூட்டத்தை யாகக்கொண்டது. சனக்கூட்டமானது அதாவது ஒருசாதி சனமாவது ஒழுங்கிலும், அதிகாரத்திலும், நீதிப்பிரமாணத்திலும், பழக்கவழக்கங்களிலும், சனவழக்க உருமைகளிலும், சனவழக்க கடமைகளிலும் அடங்கியிருக்கின்றது. எனவே இவைகளிலேயோ அல்லது எங்கே இவைகள் அறிக்கப்பட்டனவோ அங்கேயுள்ளது வெறுஞ் சனக்கூட்டமன்றி சரியானசாதிச் சனக்கூட்டமன்று. இக்காலத்திலேவழங்குவரும் இராச்சிய போதனைகளெல்லாம் இராசாக்களாலன்றிக்கடவுளால்வந்ததன்று".

தேவன் பிதாமாதாக்களை கருவியாகக்கொண்டு அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு உயிர்கொடுப்பித்தவாறே இரட்சணியத்தையும் அவர்களுக்கு அவர்கள் மூலமாகக்கொடுக்கச் சித்தங்கொண்டிருக்கிறார். பெற்றாருடைய

யிரட்சணியமானது பிள்ளைகளுடைய இரட்சணியத்துடனே சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையினாலே பிள்ளைகளைப்பெற்ற பிதாமாதாக்கள் அவர்களுக்கு நல்ல வேத கல்வியூட்டவேண்டியது. ஆததுமாவுக்கு ஆத்தமாவையும் சரீரத்துக்குச் சரீரத்தையும் பிரதியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வேதங் கூறுகின்றது. ஆகையால், பெற்றார் தம்பிள்ளைகளுடைய ஆத்தம இரட்சணியத்துக்கு இடறலாயிருப்பார்களேயானால் அவர்களுடைய ஆத்தமத்துக்குப் பிரதியாகத் தம்முடைய ஆசதுமத்தைக் கொடுக்கவேண்டியதாயவரும். தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குத் தவையான பொருள்களைப் பெற்றார் தேடிச் சேமித்து வைப்பார்கள். அப்பொருளிலும் அதிமேலான வேதகல்வியையும், தேவபத்தியையும் முந்தத்தேடிவைக்கவேண்டியதுஎல்லாக்கடமைகளிலும் விசேஷகடமையேயாம்.

வளர்ந்துவரும் பிள்ளைகளுடையதன்மை பெய்ப்படியோ அப்படியே சனக்கூட்டமுங் குடும்பமுமிருக்கும். சிறுவர்களைத் தக்கிராமத்துடன் வேதகல்வியிலே தேற்றி தேவபத்தியிலே பயிற்றி வராவிடின் சனக்கூட்டமுங் குடும்பங்களு மவ்வாறேயிருக்கும். ஆகையால், நன்மை தீமையெல்லாம்பெரியவராய்வளர்ப்போராயுள்ள பிதாமாதாக்களிலே தங்கியிருக்கின்றன. பிள்ளைகளைத் தீமையாய்வளர்ப்பின் தீயவராவர். நன்மையாய்வளர்ப்பின் நல்லவராவர்.

கத்தோலிக்க பெற்றார்கள் தேவபத்தியிலே தம்முடைய பிள்ளைகளை வளர்க்க வேண்டியது. அவர்களுக்குப் புத்திபோதனை சொல்வதில் அதிக லாபமில்லை. தாமே முந்தப் புண்ணியவழியிலேநடந்து முன்மாதிரிகாட்டவேண்டியது. தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு யேசுநாதருடைய திரு இருதயத்தின்மேலே அதிக பத்திவைத்து ஒழுங்கும்படி செய்யவேண்டியது. இந்நாட்களிலே திருவிருதய திருநாட்கா மாகையாலும் ஞானஒடுக்கம் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றமையாலும் பெற்றாரே முந்தத் தம்முடைய ஞானக் கிருத்தியங்களைச்செய்து நினைவேற்றித் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு முன்மாதிரிகாட்டித் தம்முடைய குடும்பத்துக்கே தேவாசீர்வாதம் நிறைந்துபொலியும் வழிகளைத் தேடிச் செய்யக் கடவார்கள்.

The annual report of the confraternity of the Sacred Heart of Jesus-திருஇருதய கூட்ட வருஷறிப்போட்டு-யேசுநாதரின் திருஇருதய கூட்டத்தலைவராகிய ல்ற்றன்சுவாமியார் சென்றகடி-நவ கல்வியூரி மண்டபத்தினுள் கூடியகூட்டத்திலே வாசித்த வருஷறிப்போட்டாவது:-

சென்றமுறை நாமில்விடத்திலே கூடியபின் ஒருவருஷக்கழிந்தது. சென்றபன்னிரண்டு மாசங்களும் யேசுநாதருடைய திருவிருதய கூட்டத்துக்கு அதிகபெருக்கமும் ஆசீர்வாதமும் வந்தது. வாரக்கூட்டங்களெல்லா வொழுங்காக நடைபெற்று வந்தன. எல்லாருமொழுங்காக வந்துபோனார்கள். இது விஷயத்திலே உபாத்திமாருட் சிலரும் கல்லூரிப்பழைய மாணக்கருட் சிலரும் நல்லமுன்மாதிரிகாட்டி வந்தார்கள்.

சென்றவருஷம் கூட்டத்திலே ௨௩௦-பேர் சேர்ந்திருக்கிறார்களென்று சந்தோஷத்தோடறிவித்திருந்தேன்.

இவ்வருடத்திலே கூட்டத்தவர்களின் தொகை ௩௦௩-ஆக எ-பேர்புதிதாகச் சேர்ந்தன ரென்பதை மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியோடே தெரிவிக்கின்றேன்.

அச்சுஅ-ம்(ஸ்)தொடக்கப்பட்ட இக்கூட்டத்திலே இவ்வருஷம்போல் முன் எவ்வருஷத்திலும் இவ்வளவுபேர் சேர்க்கப்படவில்லை.

மாசத்தின் முதல்வெள்ளிக்கிழமைப் பத்தித் திருத்தியங்கள் முன்னர்ச்சிறிய கோயிலிலும் இப்போது பெரியகோயிலிலும் நடைபெற்றுவருகின்றன. சாயந்தரங்களிலே மாத்திரஞ் செய்யப்பட்டு வந்த பாவப்பிரகார ஆராதனையுஞ் செபங்களும் சென்றவருடத் தொடக்கமாக நான் முழுதும் செய்யப்பட்டு தொடக்கமாகியிருக்கிறது. நட்டாமுட்டிகளெல்

மாசத்தின் முதல்வெள்ளிக்கிழமைகளிலே காலையில் தேவநற்கருணையெழுந்தேற்றஞ் செய்து வைத்துத் திவ்விய பூசைசொல்லவும் தேவநற்கருணையாசீர்வாதம் கொடுக்கவும் உத்தரவருளப்பட்டது. கல்லூரியிலும், குருமடத்திலுமுள்ள சகலரும் வருவதென்றி பட்டணத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களுந் திரளான பேர்வந்து திவ்வியபூசைகண்டு தேவநற்கருணையும் பெறுவார்கள். மாசத்தின் ஒவ்வொருமுதல் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் ௨௦௦ பேருக்குமேலே தேவநற்கருணை பெற்றுவருவதால் இந்த நாள் சருவேசரானலே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நாளாயிற்று. அதுகுருமாருக்கும் சனங்களுக்கும் மனஆறுதலாயிற்று. திருஇருதய பத்தியானது யாழ்ப்பாணத்திலே அதிக ஆழமாகப்பதிந்து பெல்லாக நாள் வண்ணம் வளர்ந்து வருகின்றது. கிறிஸ்தவர்களுடைய கேள்விப்படி திருஇருதய பீடத்திலே ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்திருப்பூசைப்பலியின் தொகையே அதற்கத்தாட்சி; திருஇருதயத்துக்கு நேர்த்திகள் செய்யப்படுவதும் அவற்றைச் செலுத்துவதும் அத்தாட்சி; நன்றியறிதலுடன் செலுத்துங்காணிக்கைகளும் அத்தாட்சியாகும்; யேசுநாதருடைய திருஇருதயத்தினிடத்திலிருந்து பெற்றசகாயங்களுக்கு நன்றியறிதல் செலுத்தும்படி சிலர்தங்களுடைய மாசம்பழம் முழுவதையும் கூட்டத்தின்தலைவருக்கு அனுப்பி வைப்பதும் அத்தாட்சியாம், திருஇருதயத்தின்திருநாள் முகிவருகுதென்றால் அதனாலே கூட்டத்தவர்களின் இருதயங்களைல்லாஞ் சந்தோஷித்தப் புதுமுயற்சிகொள்ளுகின்றன. இதிலே தேவனுடைய கிரியையைக்காணலாம்.

முன்னேதிருநாளுக்கு ஆயத்தநாட்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களாயிருந்து இப்போது நவநாட் செபமாய்விட்டது.

இந்தக்கூட்டம் முடிசிறந்தரு முன்னர்த் திருஇருதயத்தின் சகாயத்திலே பட்டணத்திலவந்த பின்னோர் நன்மையைக்காண்பீர்கள். வக்காஜென்றல் சுவாமியார் மதுவிலக்குசபையை இன்றைக்கு முந்த முந்த அடியிட்டுத் தொடங்குவார்.

நம்முடைய மத்தியிலே சருவேசானுடைய கிருபையானது தெளிவாகத்தோற்றப்படுகின்றது. நாமெல்லோரும் அதன்மேலே அதிகநன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் அதனை நம்முடைய கிரியையினாலே காட்டி வருவேண்டியது. ஆகையால் நாமதிக முயற்சியுடன் ஒருமித்து சருவேசானுக்காக முயல்க்கடவோம். திருஇருதய நவநாட்செபம் வருகின்றது. அதனை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளஆண்பிள்ளைகளுக்கு தேவகிருபையைப்பொழியும் ஞான ஒடுக்காலமாக்ருவதற்கு என்றும் குறையாத ஊக்கமுடைய கூட்டைச்சுவாமியார் தீர்மானித்து நடத்தி வருவதால்நாமெல்லோரும் ஏகோபித்து முயலக்கடவோம்.

Mr. John Rudd, - மெஸ. ஜோன மட்தரை. - இந்தியாவின் வடபாரசிய முயர்ந்த தென்பாரசித் தாழ்ந்தமையால், தென்பாரசித்தையும் வடபாரசித்துக்குச் சமத்துவமாக உயர்த்தவேண்டுமென்றுவடக்கிலிருந்த அகத்தியருனியரைத் தெற்குக்கு அனுப்பியகருதபோல இலங்கையின் வடபாரசிசம் தீச்செயல்களின்றி உயர்ந்து விளங்குவதைக்கண்ட அரசாட்சியார் தென்பகுதியையும் இவ்வாறுயர்த்தவரும்பி வடபாரசித்திலே நெடுக்காலமாக நம்மத்தியிலே போலி சுத்தலைமையாகவும், டிரப்பியுற்றி பிசுக்காலாகவுமிருந்துவந்த மட்தரையைத் தென்மாகாணத்துக்குப் போரும்படி கூட்டினாயான சங்கதி மிக்க மனவிசைசங்கதியேயாம். இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்குவந்த காலந்தொட்டு ஊரிலேயுள்ள கலிபிலிகள், நட்டாமுட்டித்தெனங்கள், தீச்செயல்கள் இவைகளை யடக்குவதற்குப் பட்டபிரயாசங்கள் கொஞ்சமல்ல. கள்ளருக்குக் கள்ளராயும், அடிபிகாரருக்கு அடிபிகாரராயும், டெட்டாமுட்டிகளுக்கு நட்டாமுட்டியாயும் அந்தந்த வேளைக் கவரவருக்கு அவரவராயிருந்த அவரவர்களோடே கூடிக்குரலிஅவர்களையெல்லாம் தமக்குள்ளேவிழுத்தி, வசப்படுத்தி, மடக்கிவந்த சூட்சியே மகாசூட்சி. சிற்சிலரைப் பிடிக்கவும், மடக்கவும், நீதிக்குக்கொண்டுவரவும் பட்டபிரயாசங்களுக்கு ஓரளவில்லை. ஓரோர் வேளைகளிலே தம்முயிருக்கு இலயம்வரக் கூடுமாயிருந்தும் தங்கடமையிலேருந்ருத ஊக்கமுந் தைரியமுமுடையவராய் இடைவருது பிரயாசப்பட்டு வந்தமை யிலேயே இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கலிக்கிரி நட்டாமுட்டிகளெல்

லோரும் அவருடைய அடிக்கீழ்ப்பட்டனர். அதன்மேலே, சத்தாராகிகளைப் பட்டி வெற்றிசொண்ட மன்னவன்போல முன்பட்ட பிரயாசங்களுக்குத்தக்க சகத்தைப் பின்னனுபவித்துக்கொண்டுவந்தார். பின்நாட்களிலே நட்டாமுட்டிகுள் கலக்காரருக்கு இவர்சமுக்கமே போதும். இவர்நாமமே அவர்களை நடுநடுக்கச்செய்யும். "மட்தரை உன்னைக்கவனித்திருக்கிறாராம்" என்ற சொல்லு எந்த நட்டாமுட்டியையும் மடக்குவதற்குப் போதிய அவுஷதம்போலிருந்துவந்தது. மட்தரை தம்முடைய நீதியாலும், ஊக்கத்தாலும், பிரயாசத்தாலும், கடைப்பிடியாலும் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செய்தவந்த நன்மையை நாமென்றவது மறக்கப்போகாது. அவருடைய பெயரும், அவருடைய கிரியைகளும் என்றும் எமக்குப் பெருமையையும், அரிமையையும்கொடுத்து என்றும் ஞாபகப்படுத்துவதாயிருக்கும். அவருடைய பிரிவு எல்லாம்மகசூருந் துக்கத்தை விளைவிக்கின்றது. அவர் யாழ்ப்பாணத்துக்குச்செய்த விசேஷநன்மைகளுக்காக நன்றிகூறி அவருடைய பிரிவால் மிகுந்த மனத்துயரடைகின்றோம்.

பொதுவர்த்தமானம்

Weather-காலநிலை. தென்றற்காற்றுத் தொடங்கியது. முந்தியவாரம் மழை பெய்தமையால் நல்லசவுக்கியம்.

Our Bishop. - நம்முடைய மேற்றிராணியாண்டவர்-சிலநாட்களாகச் சவுக்கியக் குறையாயிருந்த நம்முடைய மேற்றிராணியாண்டவர் நல்லசவுக்கியம்பெற்று பச்சிலைப்பள்ளியிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களை விசாரணை செய்யப்படிக்கோத்தியர்ச்சுவாமியாருடன்நேற்றுச் சாயந்தரம்பயணமாயினர்.

The novena of the Sacred Heart of Jesus.திருஇருதய நவநாட்செபம்-சென்ற வியாழக்கிழமை தொடக்கமாக நவநாட்செபம் நடைபெற்றுவருகின்றது. சாயந்தரங்களிலே பிரசுரமும் தேவநற்கருணையாசீர்வாதமும் திருஇருதய கூட்டத்தாருக்கும் பிறருக்கும் ஞானவொடுக்கமும் போதிக்கப்பட்டு வருவதினால் இந்நாட்களை அவம்போகவிடாது கிறிஸ்தவர்கள் சகரும் ஆராயப்படுத்திக்கொள்ளத் தீவிரிக்கவேண்டியது.

The Close of Month of Mary- வணக்கமாசமுடிபு-முன்னர்த்தேரிவித்திருந்தபடி நயிற்பட்டவர்த்தனரான சவரிமுத்துமுதலியாரின் பிள்ளைகளுடைய உபயத்திலே நடத்தப்பட்டுவரும் வணக்கமாசமானது சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை முடிபானது. கோயிலின் உள்ளூப்புறமும் திருச்சுருபம் கொண்டு சுற்றபடும் வீதியும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. எண்ணிறந்த தீபங்களாலும், தீபங்கள்படிந்து ஒளிராலும் சித்திரவேலைகளாலும் கோயில் இலங்கிக்கொண்டிருந்தது. திருச்சுருபம்வீதிக்கொண்டு செற்றவுந் தேவநற்கருணை யாசீர்வாதம் கொடுக்கவும் பட்டதன்பின்வாணவேடிக்கைகளுடன்திருநாள் இனிதாக முடிபானது.

The Government Agent. - ஏசண்டர்-முத்துச்சலாபத்துக்குப் போயிருந்த ஏசண்டர் அதுமுடித்தபின் மன்னாரெடுத்திவு இவைகளைப் பார்த்து சென்ற வியாழக்கிழமை சாயந்தரம் தம்முடையசமுசாரத்துடன் யாழ்ப்பாணம்வந்து சேர்ந்தனர்.

A parting address to Mr. Rudd. - பயனுபசாரம்-மெஸ. மட்தரைகாலிக்குப் போகின்றமையால் கச்சேரிக்கு முன்னே சிறந்த ஒருபுத்தலிடவும் அதிலே சென்றவியாழக்கிழமை யிலு எட்டுமணிபோல உத்தியோகஸ்தரும் பிறருமான பலருக்கூட ஒருபயனுபசாரபத்திரமொன்று வாசித்து அவர் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செய்தநன்மைக்காக வந்தனக்கூறி அவர்பிரிவாலே மனத்துயர் காட்டினார்கள். மட்தரையும் யாழ்ப்பாணத்தின் காரியாதிகளை யறிவிவாக எடுத்துப்பேசி யவர்கள்காட்டிய நன்றிக்காகவும் நன்மனசுக்காகவும் பிரிநின்றி கூறினார். வாணவேடிக்கைகளும் நடந்தன. காங்கேசன்துறையிலும் நேற்றுச்சாயந்தரம் பந்தரும் வாழ்த்துப்பத்திர உபசாரணையும் பெற்றுக்கப்பலேறிப் பயணமாயினர்.

Rain-மழை-சென்றவாரத்திலே இலங்கை எப்பகுதியிலும் அபரிமிதமாக மழை பெய்ததாகச் சங்கதிவருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே எப்பகுதிகளிலும் நல்ல மழை. நல்லமழைக்குத்த

கத்தேசேமம் அகிசேமேயம். வேளாண்மைக்குரியதான வயல்வெளிகளிலே பயிருண்டாக்கிப் பிழைக்க விரும்புத கமக்காரர் பாடு பெருஞ்சேமாயிற்று. புகையிலை, மிளகாய், கத்தரி, எள்ளு முதலியவைகளெல்லாம் முற்றாய்ச்சமாயின. கையிலிருந்த பொருளையுஞ் செலவிட்டது மாத்திரமன்றி மூன்றுநாடாஜமாசங்களாகப் புகையிலைச்செய்கையிலே பட்டபிரயாசங்களும் வீணாய்போயின. மழையிலல்லாமையினாலே நெல்வேளாண்மை நாசமானது. இப்போது மழையினாலே சிறுபயிர்களெல்லாம் நாசமாயின. இவ்வாறு மழையே பெய்தும் பெய்யாமையாலும் நம்மூராரை இவ்வருடம் நட்புச்செய்து விட்டது. பூசுநரிப்பகுதியிலே மிகுந்த மழையினாலே ஆடுமாடுகள் சேதம்போயினவாம்.

கோளும்புப்புகியிலேயும் மிகுந்த மழைபெய்து கழனிவாற்றைச் சூழவெகு தேசநிலத்தை மூடிற்று.

மலைநாடுகளிலும் பெய்தமழையாலே பாலங்கள் இடிந்து தெருக்கள் அள்ளப்பட்டன. புண்கவண்டியுந் தந்தியுந்தா மடப்பட்டன.

வடநாடுகாரணத்திலே பெய்தமழை காலே குளங்களெல்லாம் நிரம்பின. களாவிக் குளமும் நிரம்பிற்று. அதனால் அங்கேயுருகிற வேளாண்மைக்குமோசமில்லை.

திருநிருதய கீர்த்தனை

யேசுநாதருடைய திருநிருதயத்தின்மேலே ம. மா. ன. னு. எவ். சுபவாக்கியம் பிள்ளையினாலே பாடப்பட்ட கீர்த்தனம் நம்மச்சியந்திர சாலையிலுள்ள கா. ஞானப்பிரகாசத்தினாலே அச்சிடுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கீர்த்தனங்கள் பொருளிலே மிகுந்தபத்திக்குரியவையும் சொல்லிக்கொளையிலே மிகுந்த மதுரமுடையனவாயுமிருக்கின்றன. விலை சதம் சு.

இலங்காபுதினம்

From our own Correspondent.

Mr. J. Rudd—மெஸ். ரட்ஜர்—இவர் நெடுங்காலம் வடமாகாணப் பொலிசு சுப்பிரிண்டெண்ட் இப்போது தென்மாகாணத்துக்கு மாற்றப்பட்டார்.

இவர் பொலிசு சுப்பிரிண்டெண்டும் இப்பிரிண்டிப் பிசுக்காலாயுமிருந்தகாலத்திலே வடமாகாணத்தாரின் தாரதம்மியத்தை முழுதமிழ்ந்து அவரவர்களுடைய ஞாயமானவேண்டுகோள்களுக்குச் செலிக்கொடுத்துக் கவனமாய் நடத்திவந்தார்.

தறுதலையர் நடமாட்டங்களுக்குக் கெல்லாம் சத்தாரதியாயிருந்ததினாலிவருடையமரபுத லவர்களுடைய மனசுக்குச் சந்தோஷத்தைக்கொடுத்தாலும் மற்றுமுள்ள யோக்கியர் தலைமைக்காரர் பிசுக்காலத்துக்கொண்டிருந்திருந்த விதத்தைக்கொடுக்கொடுமென நம்புகிறோம்.

உத்தியோகஸ்தரும் பிறரும் இவருடைய பயணவேளையில் ஓரலங்காரமண்டபத்தைக் கச்சேரிவாயிலிலுண்டிபண்ணி யவரை யவ்விடம் வரவழைத்துப் போய்வாரும் போய்வாரும் எனப் புலம்பிப்புலம்பி வாசித்த ஸ்துதிப்பத்திரம் யாவர்மனசையும் துக்கப்பட்டச்செய்தது.

Execution.—தூக்கு—இந்தமீ உக-ந் ௨ சீன்தோட்டத்தில்வசித்த நிவ்ஸ்துரையைக் கொலைசெய்த மாட்டின் சிலவாவென்பவனைக் கண்டமுறியல்லிட்டுக் குள் தூக்கப்பட்டது.

A rock in the Harbour. குடாவிலோர் கற்பாறை—இதுகாறும் கண்டுபிடியாத வோர் கற்பாரிலோர் கப்பல்வந்து கல்லுவைத்தபோது தட்டினதாயும் அப்படியொன்றுளதோ வெனவிளங்கியபொழுது இருக்குதென்று மில்லையென்றும் முடிவுபண்ணக் கூடாமையால் அரசாட்சியாரின் சுரீரையோடிவை விட்டுச் சோதனைபண்ணியபோது மோர்முடிவெடுக்கக் கூடாமையால் இன்னுஞ்சோதனைசெய்து அப்படியொன்றுளதானால் வெடிவைத்து உடைக்கத்தீர்மானித்திருக்கிறார்களாம்.

Legal.—கீதி-கம்பனைப்பொலிசுக்கோட்டில் 10348-ம் இலக்கவழக்கில் ஓர்சிறுபெண்பிள்ளை தோட்டக்கூலியாயேற்பட்டிருந்ததென்றும் உத்தரவில்லாமல் வேலையைவிட்டுப்போனதென்றும் தோட்டக்கூட்டாட்சிச்சட்டத்தின்படி குற்றவாளியெனவும் பண்ணியமுறைப்பாட்டைப் பொலிசுதீவானாகிய மெஸ். விலிசுக் டியான் என்பவர் விளங்கி எதிர் சிறியவளாயிருப்பதினாலவன்பண்ணியதெனச் சொல்லப்படு முடன்படி ஞாயப்பிரமாணத்துக்குத் தவறெனக்கண்டு எதிரியைக் குற்றவாளியல்லவெனக்கண்டு குற்றச்சாட்டினால் விலக்கிவிட்டார்.

கோழும்புப்புகியம்

—இங்கு பெரும்மழையிம்மாசம் கசு-ந் வசனிக்கிழமை தொடங்கி ஓரவாரமாக இடையிடையே வருஷித்தது. ஆகாசக்கனகை கடைமடைதிறந்து சரித்துவிட்டபோல் மூன்று நான்குநாள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த சோளவாரிக்கு கங்குமில்ல கரையுமில்லை. மழையரசனின் மந்திரி பிரதானியாகிய மின்னல்மினுக்கமும் மேககர்ச்சனையும் மிச்சம் மிச்சம். ஈற்றிலே சோழகனரும் களரியிலே தோன்றிவிட்டார்.

—வைகாசித் திருவிழாக்கள்—இங்குள்ள சத்திய கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய நாயகியாகிய தேவதாயாரின் வணக்கமாசம் ஆகவே தேவாலயங்கள் தோறும் வணக்கவினயத்தினும் சிறப்புடனும் பூசை, பிரார்த்தனை முதலியவை அனுசரித்து வருகிறார்கள்.

—இந்தமாசம் உக-ந் ௨ யாகிய சனிக்கிழமை இவ்விடத்தில் புத்தசமயத்தவர்களுக்கு மெத்தக்கொண்டாட்டமாயிருந்தது. இத்தினத்தில்தான் புத்த ஜனனமாகினாராம். பற்பல தெருக்களையும் பந்தல்வேட்கைகளையும் சிகரவேட்கைகளையும் வெளிச்சக்கூண்டுகளும் பஞ்சவர்ண கொடிகளும் காணலாம். பிரகாரங்கள் அனேகமிடங்களிலிருந்து தெருக்கள் தோறும் நெருக்கமாக முழக்கங்கள் பண்ணின. கழனிவாற்றடியிலேதான் பெரும்கோலாகாலங்கள், பிரகாராலயமானவற்றும் பற்பல வேட்கைகள் உண்டு. நூதனமான தேர்களும்து சப்பிரசங்களும் கொடிகளும் சாமரங்களும் வேஷம்போட்ட அரம்பைகளும் பேய்க்கூட்டத்த மோடிகளும் கழகம்பூப்பாண சுமந்த ஸ்திரீவரிசைகளும் சாது சாது என்று சத்தங்களும் பண்தலில் சிலம்பு முதலியவருவி ஓலங்களும் மிச்சம்! மிச்சம்!

கடிதம்.

மன்றார்

மானிடநயத்தை மனதினால்வரும்பரிசுடையுதித்த பாதுகாவலனே

தேசாதிபதியவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது சனங்கள் கேட்டகேள்விகளுக்குத் தாம் வடமாகாணத்திலேதேவலேசும்தால் கட்டுக்கரைக்குளமே தமது முதலவேலையாக யிருக்குமென்று சொன்னதனால் மத்தைச் செய்ததருவோமென்று சொன்னமையாலுமிவர்க்குமூன் தேசாதிபதிகள் வடமாகாணத்துக்கு யாதுமநன்மை செய்யவில்லையென்று மனதிற் றுயர்கொண்டிருந்தவர்களுக்கானதாராகிய வெங்களுக்குவார்த்தை சர்க்கரைப்பந்திரித் தேன்மாரிபொழிந்தபான்மையாயிற்று. தேசாதிபதியவர்கள் நிம்மறை சங்கத்திலவ்வேலைக்குப் பணக்கேட்பாரென்று காத்திருக்க வில்லாருடம் பணமில்லைபென்றமையால் லிவருகாதத் திரிபோவானோம். காத்திரப்பிரகாரம் கங்காதேவியானவன் மாதோட்டத்தார் மழையிலாமற்படுவதினையும் பிடிபட்டினியையும்பார்த்து மனதிரங்கித் தனது திரவியசாலையைத்திறந்து நமதுவடமாகாணராசனையும் கவன்மேண்டார் கவனியப்போகிவந்ததெனெடுத்து கீர்ப்பாய்ச்சலில்லாமல் வேளாண்மையால் மோசம்போய்ச்சஞ்சலப்பட்டுத் தனது தங்கையாகிய பூமாதேவியின் மக்களுக்குக் கட்டுக்கரைக்குளத்தைக் கட்டுவித்துக் கொடுக்கோவென்று கொடுக்கச்சித்தமாயினான். அத்தையறிந்த மன்றார் மாதோட்டமுசலி நாட்டான்பற்றுச் சனங்களெல்லோரு மொருங்குசேர் தொருமன்றாட்டமெழுதித் தேசாதிபதிக்குனுப்பு முயலுகின்றார்கள்.

கட்டுக்கரைக்குளம் கட்டுவதினாலுண்டாகும்நன்மைகளை யாம்விளக்கி னுமது பத்திரிகை யிடந்தருமா! தராதே! மெஸ் பரக்கருடைய நிப்போட்டிச்சொல்லுமே. இக்குளமொன்றுகட்டினு லிம்மா கானத்தில் சோம்பேறிகளிராததுடன் காடுவனங்களுமிராவே. இவ்வித கீர்த்தியுள்ளதும் நன்மைபயக்கின்ற துமானவேலையைக் கவன்மேண்டார் கவனியாததென்னோ? வடமாகாணத்தார் தள்ளுப்பட்டபிள்ளைகளா? அல்லது வாயிலாப்பிள்ளைகளாமோ? பிறந்தாய்க்கிராததுடன் தாயில்லாப்பிள்ளைகளா? அல்லது வாயில்லாவுகைகளென்றே யாதாரணத்தால்? வடமாகாணத்தாரும் மன்றார்வாசிகளாகிய எங்கன்பாட்டைப் பசுவெண்ணியதென்னோ? வேளாண்மைகளுக்கு முன்ன நாய்க்காரக் காப்பாற்றப்பெருட்டுக்கு மக்க நீர்வேண்டியதாயிருக்கின்றதே. கீரகம்பெருட்டி யுருக்கினி எல்லோரு ன்று முதமொழியிருக்க நாம் கீரில்லாப்பூவில் நிலகொள்ளலானோம். எம்மைக்

காப்பாற்றுவதில் கவன்மேந்தார்கடமை யன்றோ. அங்ஙனமாயி னெமக்குக்கு யுக்க நீர்கொடாதிருப்பதெனவனம். பல்முறையும் வாய்விட்டலறினமையாலியந்திரகூடமொன்றைத்தோண்டப் பணங்கொடுத்தார்களல்லாது தோண்டக்கூடிய ஆணைத்தேடிச் சுண்ணாங்குந்துமாயிருந்து தோண்டாததென்னோ. குடிக்க நீரில்லாவிடும் குடிக்கன்பா டென்றாகும். இரண்டுவருஷம் மழைகொஞ்சமேனுமில்லை. வேளாண்மையில்லை. குடிப்பதற்கு மன்றார்வாசிகளுக்கு ஒரேஒரு கிணறுமாத்திர மவர்கள் பரிதாபத்துக்கிரங்கிக்கொடுத்துக்கொண்டுவந்தது. ஆரோசனபாதகர் தன்னையங்கருதியோ வல்லது யாதுமுகார்த்தத்தையிட்டோ கிணறுடையசோனிகளை கிணற்றில் தண்ணீர்ள்ளினால் கரக்கேளுங்கள். தரவிட்டால் அள்ளலிடாதேயுங்களை நேவினமையால் சோனிகள் வாச்சுதடாவுப்பாவென்று கரக்காங்கத்தலைப்பட்டார்கள். ஏழைகள் பாடென்னும்பரிதாபம்! பரிதாபம்! இத்தை நீச்சமுயன்றவர் யாவா. ஏழைகளின் பரிதாபத்தையு மூரினிடைஞ்சலையுந் சுண்ணாற்ற வெமதுகாலஞ்சென்ற யாழ்ப்பாண மணியம் கணபதிப்பிள்ளை முதலியாரின் சிரேஷ்டபுத்திராகிய மெஸ். முத்தையா என்பவர் ஊர்ப் பரோபகாரியாய்க் கிணற்றைப் பொதுப்பாவணக்காக வழக்குகளேற்படுத்தி யவ்வாறுக்கிவிட்டனர். இவரின் நன்மைத்தனத்துக்கு நாம் துதிசூர்துவில் முறமையன். ஆனதினாலிவர்க்கு நாம்மனமுவந்தவந்தன மதிமகிழவுடன் தந்தனம். ஐயாபத்திராதிப!

எங்களுநிற் தோண்டநியமித்த கிணற்றை யெவ்விதம் தோண்டவேணுமென்பதையு மில்லாவுகைகளுக்கது எவ்வளவு நன்மை யென்பதையும் தமது பத்திரிகையாலாய் வெளிப்படுத்தவேண்டுகின்றனம் இங்ஙனம் நிறுத்தாரைபகர்வோன்.

முஸ்லிம்நேசகடிதருக்கு.

ஐயா பத்திராதிப! தங்கள் உலகப்பிரபலியமான பத்திரிகையிலே கூ-ந் ௨ வெளிப்பட்ட சங்கியையிலே சுட்டப்பட்ட வெள்ளைக்கார மகமதியப் பிரசங்கியைப்பற்றிய சங்கிக்காக முஸ்லிம் நேசபத்திரிகையிலே எங்குருவென்றோருவர் சினைக்குவழக்களல்லாதவற்றை வழக்களென்று சொல்லி வழக்கிலிழுகின்றார்.

முதலே அவருக்கு பத்திராதிபருடைய வசனமெது கடிதருடைய வசனமெது என்பது தெரியாத. முஸ்லிம்நேச பத்திராதிபர்தாம மறிந்திருப்பாரானால் ஒருகுறிப்புரையினாலாவது அதனை வெளிப்படுத்தி யிருப்பார். இஃதற்பாத கடிதருக்குப் பாதுகாவல பத்திராதிபருடைய உத்தண்ட படைக்கலங்கள் வேண்டியதில்லையே. குருவிக்குத்தக்க இராமர்சம் விடுதற்கு என்னுடைய இயலும் இத்தாரான் கொடுக்குமுத்தரத்தாலே அவர்சமக்குள்ள அறியாமையைக் கண்டுபிடித்தெளிந்தன்குவாராக.

க-வது “வெள்ளைக்கார மகமதியரென்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பவும் இந்தச் சிமைச் சோனகனுடனென்று சொல்லுகிறீர்களே. சோனகமென்பது ஒருதேசமல்லவா. அத்தேசத்தாரையல்லவோ சோனகரென்பது. தங்கள் சிமைச்சோனகனுடனென்றுசொன்னதின் கருத்தென்ன” என்கிறார். அவர்தாமே உறைகின்ற ஊராகிய கொழும்பு முதலிய இலங்கையின்பலபாகங்களிலும் சென்றிந்தியாவின் பற்பலதிசைகளிலும் தமிழ்ப்பாஷைபேசுவோருள்ள அறிவுள்ளவர்களையும் அறிவிற்குறைந்த சிறுவர்களையும் மையுமே நோக்கி சோனகராய் வரென்று வினாவிலும் மகமதியரையே பெரும்பாலும் சோனகரென்பது வழக்கமென்று விளம்புவாரன்றோ. கொழும்புப்பட்டணத்திலேயும் மகமதியர்மிருதியுந் குடியிருக்கிற வீதிகளை புதுச்சோனகதெரு, பழையசோனகதெருவென்ற திசைகளும் தொனிப்பது அவர்செவியிலே ஒலிக்காதது அவர்காதின மந்தகுணமோ! அவரும் அவர்மத்தவரும் தொழுகின்ற கோவில்களைச் சோனசப் பள்ளிவாசல் என்று சொல்லுவார் பற்பலரல்லவோ? அங்கிலேய அகராதினைத் திறந்து “மூர்மென்” என்ற பதத்தின் தமிழ்க்கருத்து ஆராயுங்கால் சோனகரென்று உள்ளங்கையின் நெல்லியங்கனி போல்தெளிவாயிருப்பது இவ்ருக்குப்புலப்புடாததென்னோ? இதுவிஷயத்திலெனான் அவருக்குசொல்லுமுத்தரமாவது;

சோனகரென்ப படுகிறவர்களுள்ளுருக்கென வந்திருக்கலின் எல்லோருடில் சோனகர் என்றால் அது மகமதி

யரென்று விளங்கிக் கொள்ளுவார்கள். மேலும் இந்நாட்டிலே மகமதியரென்ற நியப்பெற்றவர்கள் பெரும்பான்மையுஞ்சோனகராயிருப்பதினாலே மகமதியர்-சோனகர்- என்னுமிருபதங்களும் ஒரு பொருளுடையனவாய் வழங்கவும் விளங்கவும்பட்டு வருவது சாதாரணம். அத்தலேதான் நான் சாதியைப் பிரித்துக்காட்டவிரும்பி வெள்ளைக்காரர்-சோனகமனுஷன் என்று சொன்னேன். யூதர்என்னும்மொழியும் இவ்வாறுவழங்கவும்விளங்கவும்பட்டு வருவதைக்காணலாம். பத்திராதிபருடையவும் கடிதருடையவும் வசனங்களைப் பிரித்தறிந்து கொள்ள இயலாதஇவர இச்சொற்களை விளங்கப் போகிறார்.

உ-வதுமணிக்கூட்டு முற்சந்தியென்று நான் சொன்னது தவறென்றும் அங்கே நாவதெருப் பிரிகின்றமையால் அதைநாற்சந்தி. யென்றுசொல்லவேண்டுமென்பதற்குவுஞ் சொல்லுகிறோம். தான் அறியாத காரியத்தில் இவரென் தலையிட்டார்! தானறியாச்சிங்களம் தன்பிடருக்குச்சேதமென்ற பழமொழியையும் நியாராக்கும். முற்சந்தி என்பது மூன்றுசந்திப்புள்ள இடமாகையால் நாற்சந்தியை முற்சந்தியென்று நான் சொல்லிவிட்டேனென்று மிகுந்த மடைமையாயெண்ணி யெழுதிவிட்டார். நான் அப்படிச் சருதியெழுதியதில்லை. அப்பொருள் அதற்கு வரவுமாட்டாதே. மூன்று சந்தியுள்ள தெருவென்று வரவேண்டுமெனல் அது மு+சந்தி=முச்சந்திஎன்று வரவேண்டியது. நான் பாலிசுக் முற்சந்தி யென்பதுக்கு மணிக்கூட்டுக்கு முன்னே சந்தியென்பது பொருள் முன+சந்தி=முற்சந்தி யெனவந்தது. இதையறியாத இவர அறிவுட்டவெளிப்பட்டவர்! இவர்தாமா ஒவ்வொருசொல்லாக என்னைக் கண்டிக்கு வல்லவர், அடே! சபாசு! கெட்டி! கெட்டி! முற்சந்தி யென்பதின் பொருள் விளங்கிக்கொள்ள இயலாத இவர் இப்படி எத்தனை யெத்தனை காரியங்களை வெட்டிப்பிடுகக்கத்தவர்! இவர் தம்மைப்புழுக்கிக்கொள்ளுகிறபடி என் எழுத்தை ஒவ்வொரு சொல்லாகக் கண்டிக்கப்புகுந்தாலோ! அதை யென்பேசுவான்! பளா! பளா!

க-வது பாதிரியாரிடத்திற்கொன்பிசெய்துகொள்ளுவிப்போதுமென்கிறார். பாதிரியாரிடத்திலே ஒருவரும் “கொன்பிசெனென்” எக் கருமத்தையாவது ரேமான் கத்தோலிக்க கத்த சத்தியவேதக்காற் செய்யும் வழக்கமில்லை. பென்றவருக்கு தெரியவராதா? தெரியாதகாரியங்களிலே “கீம்” என் “காவலிய ஆப்குப் பிழுத்த குரங்குபோல சிக்கப்படுகிறீர்.

ச-வ “சன்னத்துச்செய்த குறத்துத் தொப்பியும் போடவிற்குக்கிராக்களே என்று நான்சொல்லியது உண்மைதானே. அதிலென்னபிடி? சோனகருக்குள்ளே உயர்ந்தவர்கள் யாவரும்போகிற தொப்பி குறத்துத்தொப்பியல்லவா? உம்மத்தவர்கள் கணிசமாக அதிகம் கிரயம் கொடுத்துவாங்கி யணிகின்ற குறத்து தொப்பி யுமது கண்களுக்கு இழிவாகத் தோற்றுவது எங்ஙனம்? குறத்து தொப்பி யிழிவென்று நினைந்து சிலைதொப்பி தரிக்கின்றீரோ?

“சன்னத்துச்சுடங்கு” “உம்ம்” மார்க்கத்தவருள் கணிசப்பாடுங் காத்திரமுமாயிருக்க “கீம்” என் அதனை நிந்தனையாகக்கொள்ளுகின்றீர்! வெள்ளைக்காரர் சோனகப் பிரசங்கியார் பிரசங்கித்தபோது “உம்ம்” ஆட்கள் பலரையிவர் இஸ்லாமியலே சேர்ப்பாரென்று காத்திருக்க வில்லையா? “உம்ம்” முசுலிம்நேச பத்திரிகையிலே சிலர் முசுலிம்களானார்கள் என்று வரைந்திருந்ததில்லையா? சன்னத்துச்சுடங்கும் குறத்துத் தொப்பியு மில்லிவடங்களிலே மிகுதியும் மகமதிய சின்னங்களாகவே, முசுலிம்களாய்த் திருப்ப, என்பதற்கு குறத்துத்தொப்பிபோட்டுச் சன்னத்துச்சுடங்குச் செய்விக்கவென்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதுஒருகுற்றமா. “உம்ம்ருக்கு” குறைபாடா? ஒருபாண சோற்றிற்கோர் சோறுபதம் என்ற பாவனையாய் கடிதரின் வீண் குதர்க்கங்களுக்கு இம்மட்டில் உத்தரஞ்சொல்லியது போதும். ஒவ்வொன்று மெடுத்துச் சொல்லப்புகின்ற விரியும். பத்திராதிபருமிடந்தரமாட்டார். தம்மத்தவருள் எத்தனை யோபேர் அந்தரங்கமாகவும் பிரங்கமாகவும் மையடித்து கஞ்சாக்குத்து அபின் அருந்தியிருந்தால் அவர் கண்டில்லாபோலும். சனைகள் செய்கிறகுற்றங்களைச் சமயங்களிலே காட்டச்சொல்லிச் சாத்தான் கடிதருக்குச் சொல்லி யனுப்பினோ?

கொழும்பு } இங்ஙனம் குருராசசெங்கம்,

THE
Jaffna Catholic Guardian

MAY 30TH

CONSCIENCE AND THE
"MORNING STAR"

Before we refute the errors contained in an article on "Conscience" that appeared in the last issue of the "Morning Star" we think it good to say a few words about the nature of conscience. Conscience is defined by a learned Divine as a practical judgment which pronounces sentence on the goodness or malice the lawfulness or unlawfulness of an act which must be either done or avoided in the particular circumstances in which the individual is placed, or in other words, conscience is the interior application of laws to particular actions. We are never allowed to act contrary to the voice or dictate of our conscience; but we must not, we even cannot always follow its inspirations. We can only look upon our conscience as a rule of conduct when we can prudently judge it to be right, or as Divines say, when it is *prudently formed*. Our conscience is right when its judgment is conformable to truth and the correct interpretation of law; it is erroneous or false, when it represents to us an action as good which is really bad, or really good action as one that is bad. Our conscience may err through ignorance, and its errors are like the ignorance from which they spring—they may be either vincible or invincible. Error is vincible, when he who acts, having certain doubts as to the goodness or badness of his act, and as to the obligation of examining whether that act is really good or bad, nevertheless neglects to take the necessary means of discovering the truth. Error is invincible, when there is no suspicion regarding the nature of an act either during its performance or on consideration of the cause of the act. This being established, the principles which should rule our conscience rules will be the following:—when the conscience is right we must follow it in all things, either in performing what it commands or in abstaining from what it condemns;—when the conscience is invincibly erroneous we may and ought to obey it:—when the conscience is vincibly erroneous viz—confused with doubts and suspicions as to the lawfulness or unlawfulness of the action it performs,—we must not act according to the voice of such a conscience, but we must rectify it by examination, consultation, and employing the ordinary means to become enlightened according to individual circumstances. He whose conscience is perplexed, viz.—placed between two actions which appear bad,—must as far as he can, take counsel of prudent men: and when he cannot consult such and is still under the necessity of acting, he must choose what appears the lesser evil, and in so acting he will not commit sin.

Let us, now, examine what the Editor of the "Morning Star" has said about conscience. Whether our conscience errs or not, whether right or wrong, it is the rightful ruler, it must be our rule of conduct. If our conscience errs we are in a bad case, because whatever we do is wrong. Any how whether our conscience is right or wrong we are bound to obey its dictates. If we obey carefully our conscience we are likely to come right at the end, even had we been wrong for a time. This erroneous, not to say immoral statement needs no comment. Our preliminary remarks will enable our readers to refute them.

A little further, our contemporary tells us that "in order to attain clearness of vision, viz—to form our conscience—each person should compare his conscience with that of good people." Of course we admit that the conduct and advice of good and God-fearing people will help us to form our conscience in doubtful cases. But the first rule to be followed to form prudently our conscience is to become acquainted with the Laws, both divine and human,

since our conscience is nothing but the interior application of these laws to particular actions.

In the same article we meet the following statement:—Man is his own law giver, judge, executioner and he bears within himself his own punishment. We do not wonder at such an assertion. As our Revd. contemporary holds the opinion that his only Rule of faith is the Bible interpreted by private judgment, viz—he makes up his creed according to the whims of his private judgment: so we are not at all surprised to hear him state that man is his own master, his own law-giver, the maker of his moral code our Manipai Divine completely ignores the true nature of law, according to him God is not the first Law-giver; but man is his own first law-giver and judge; man alone enacts the rules that guide his conscience. This new doctrine is directly opposed to the teaching of the Holy Writ, for we read in the Epistle of St. James that "there is one Law giver, and judge, that is able to destroy and deliver" (4. 12) and in Job that "none is like him (God, among the law-givers)" (36. 22) and in the Epistle to the Romans that there is no power but from God (13. 1) Our contemporary has perhaps expunged these passages from his Bible.

As to the punishment that man bears within himself, we suppose that our contemporary means the sting of conscience remorse. We will not question here the possibility and existence of remorse in a conscience that enacts its own laws. Our contemporary, after having asserted that it is impossible for man to escape from the remorse of his conscience, goes on contradicting himself by saying that there is only one way to escape "that is to make the sins as if they had never existed." Men must believe firmly that God Himself had atoned for their sins, has covered their faults with the white-mantle of Christ and that no sins will be imputed to them. This is, indeed, an ingenious method of stifling the remorse of our conscience devised by the Protestant Reformers. To obtain the pardon of our sins, it suffices to believe that our sins are if they had never existed! that they are not imputed to us! Good works, penance, contrition repentance are not necessary for salvation. Our space does not allow us to refute at length this impious doctrine. We shall only remark that it is completely opposed to Scripture contradictory to the very words of Jesus Christ, condemned by sound common sense and that it leads to shameful consequences...

XXXIII ARGUMENTS
AGAINST THE PROTESTANT
RULE OF FAITH.

(Continued)

XI.

The Church is before the Bible, and but for the Church we should have no Bible. Several years elapsed from the date of the ascension of our Lord before the first of the books of the New Testament was written, and almost one hundred years before the last of them was committed to paper, further, Several centuries elapsed before the code of the New Testament were collected together, and to causes finally selected by the end of the fourth century. In those days it would have been impossible to make up the body of Christian truths from the Bible; yet the Religion of Jesus Christ existed on its traditional foundation; it flourished and expanded and received into its bosom, as many as were ordained unto everlasting life (acts XIII. 4. 8); and "the Word of the Lord (preached but unwritten) increased and multiplied" (acts XII 24). The Bible therefore could not have been by any means, the Rule of Faith to the early Christians. If the Bible was not the Rule of Faith to the early Christians, but the teaching Church was their Rule of Faith, will any Protestant tell us when the latter ceased to be the Christian Rule of Faith, and the former was adopted in its place. The Church stand by itself at the beginning, as all must admit, and for a long time afterwards, but the Bible never sufficed by itself, and was constantly leaning on the Church for authority and support, and cannot exist without for unless the then existing church, had

then special care of it and protected it from being completely infidels or heretics, or even destroyed altogether by them, there would be no Bible left for Protestants at the present day, to make up their Christianity from it.

XII.

Under the Old Law the written law never superseded the authority of the Jewish Priesthood. The Jewish church had existed for nearly 2000 years before it began to have any Scripture at all. The Revelation made to their first parents, were transmitted by them to their children, and by the latter to their children, and so on, for a couple of thousand years, before a Scripture word was written in a line of unbroken tradition, particularly through the visible line of Patriarchs. Even after these and subsequent revelations were committed to writing by Moses, there remained besides the written word of God the successors of Moses and Aaron, the Jewish priesthood, to whom "the people resorted to seek the Judgments of God..... the precepts of God and His Laws" (Exod XVIII. 15 16). For the lips of the priests" we are told, "shall seek knowledge, and they shall seek the law at his mouth, because he is the Angel of the Lord of hosts" (Mat. II. 7). We find that in the time of Our Saviour, the Sanhedrin or Ecclesiastical council of the Jews, exercised supreme authority in all religious matters. Our Lord Himself referring to the Scribes and Pharisees says: The Scribes and Pharisees have sitten in the chair of Moses. All things whatsoever they say to you, observe and do." (Matt. XXIII. 2. 3)..

CORRESPONDENCE

We do not hold ourselves answerable for correspondents' opinions.

TO THE EDITOR OF THE

J. C. GUARDIAN

Mannar,

Dear Mr. Editor,

Often times you have heard I suppose, the dogs 'barking at the moon.' It is, I may assure you, a very unpleasant thing to hear especially when one feels disposed to have a sound sleep after a hard day's labor. Here just, now, the canine congregation seems to have put it in their heads to disturb the rest of the peaceable inhabitants. Night after night we hear them howling for hours together. One seems to lead the band. No sooner has his sharp shrill voice struck up the first note of the jarring song than the whole congregation takes it up with great enthusiasm. With what result you may better imagine than I can describe it.

This unanimous concert of canine voices reminds me involuntarily of certain Colombo sectarian papers which year after year begin to howl at the approach of the Madhu and St. Anna's festivals. The true reasons for their barking so loud is well known to the public. Those gentlemen who seem to have so great an objection to see their number appear in black and white where there is question of a government census, seem really to lose all control over themselves when they forestall any Catholic manifestations which might tend to put forward the numerical superiority of the Roman Catholics over all the manifold sects which infest this benighted island.

This year however, contrary to all precedence, they have not yet, as far as I know, begun to open the fire upon Catholic pilgrimages. Is it a tacit acknowledgement of the fruitlessness of their labours.....or have they agreed among themselves to be silent about the question.....Perhaps their venerable editors may have been aware of the late changes which the administrators of Catholic pilgrimages have introduced in those pilgrimages? It is not less vexing for us Catholics to witness those changes, which, if union be true, the administrator of Madu has brought about in the celebration of the festivals at that celebrated shrine of Our Lady of the

*Protestants are fond of quoting Matt. XV Mark VII. and other passages in which certain erroneous doctrines and frivolous or unprofitable practices of the Jewish teachers were reprehended by Our Lord. But it must be remembered that erroneous ideas may prevail among certain individuals or sections of the Jewish church without the church such as being responsible for them. Further it must be remembered that at the time of Our Lord the Jewish church had seen its course. It was a "Schoolmaster to bring us to Christ" (Gal. 3. 24.) and when their work was done, the special gifts conferred upon it to preserve it from error were no longer to be reckoned upon. (See note under XXXI.)

Rosary. If no other alternative was left to the Rev. Father Massiet, he ought at least to have fixed a special time for each district, instead of announcing generally that "the festivals at the Madu Church will begin on the first Sunday of May and close on the first Sunday of October. I hope the Reverend the Parish priest of Madhu will take into consideration this suggestion, and fix a special epoch for each District when pilgrims may meet at the feet of Our Lady of Madhu.

MULAGUTANNIE.

Protestant Ministers outwitted by an American Indian. We translate the following from a letter of the Rev. Fr. T. Campeau O. M. I. of the Vicariate of St. Boniface:

Three Protestant ministers visited Oroupe, the Catholic chief of the reserve, during last year. One of them spoke to the following effect, about religion, is the presence of a good many savages, baptised and heathen: Do not fear, my good friends to pray with us; we too love the good God, and wish to go to heaven. All religions are good and equally bad to Heaven. Your religion, the Catholic religion is like a big tree, of which the religion we preach are the branches. The tree and the branches are of the same nature, are they not? So are your religion and ours. They have this in common between them that they all alike lead to heaven. "He held forth in this strain for nearly half-an-hour.

Asked what he thought of this argument Oroupe replied as follows,

I am very much astonished to hear you speak so of religion. You white men, have got people to instruct you in this truth, whereas we poor savages are an ignorant lot. However, we have always thought that there must be but one good religion, as there is but one God. Faith in one only God leads us necessarily to the belief in but one Gospel, for it is difficult to admit that God has taught so many different religions. If a poor savage is ashamed to say today the opposite of what he said yesterday, how can we suppose that God could deny now what he preached while he was on the earth! You pretend that your religion is really the same as ours. But why do you not preach the same doctrines that our priests preach everywhere. I readily believe that the tree and the branches are of the same nature; but did you ever see an oak bearing apples or an apple tree bearing acorns? Now if it is true that our religion is the tree and yours the branches, you must believe and preach the same doctrines that our priests believe and preach. The best thing you could do said Oroupe, finishing up, is to leave us in peace and not to torment us so much to impose on us religions which you have yourselves invented." For a savage, remarks Fr. Campeau, this was not bad reasoning at all.

The ministers, abashed and confounded, deemed it prudent not to carry the discussion further and quitted the scene of this discomfiture in all haste.

A Basuto Chief's defence of the Blessed Virgin. The following is from the *Petites Annales de la Congregation O.M.I.* The Basutos have a devotion quite instinctive towards the august Mother of God. Even before their conversion they love to pray to her and wear her medals. We have heard Mgr. Gaughran tell us how on his first visit to Basutoland he was surprised to see a caafir seated near the Communion table, and hearing his Mass, in the attitude of prayer and with a rosary in his hands. After the Mass His Lordship, asked the Father in charge of the church the name of the man; and the father answered. "This is the Chief; I believe he is pagan. But that does not prevent him from reciting the Rosary like any of us, every time he comes to the Mission.

It was this same chief who some few years ago, in a plenary council of the Nation publicly defended the Blessed Virgin against some Protestant Ministers. Said the Basuto chief: "A minister has said that there is an abyss between them (Protestants) and the Catholics and this abyss is Mary. I have heard the priests speak over there and this is how they explain the thing: Mary is the Mother of Jesus, and Jesus is the Son of God, and consequently a great Lord. Now Mary is the Mother of a great king, and we call the mother of a king a queen. Whence it follows that Mary is a Queen. His Son, who is gone to Heaven has called her up to where he is, and Mary stands beside him full of glory and power. The Romans in addressing this Queen say: "O thou that standest near God pray for us." Mark well they do not say "We pray to thee," but "pray thou for us."

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Presses, Jaffna